

B. Daniszewski, S. Synowiec

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 12/5(125), 96-102

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

2. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba białostocka

Zarząd Główny Zrzeszenia Prawników Polskich oraz Zarząd Główny Związku Bojowników o Wolność i Demokrację zawarły porozumienie co do rozwijania współpracy oraz wzajemnej pomocy w sprawach organizacyjnych i społecznych.

W dniu 30 stycznia 1968 r. wydane zostało w tej sprawie przez Ministra Moczara i Prezesa Resicha wspólne pismo okólnie, które normuje zasady i formy działania w zakresie rozwijania społecznego poradnictwa prawnego na rzecz jednostek organizacyjnych i członków ZBoWiD-u.

Adwokatura białostocka zawsze z pełnym poświęceniem włączała się do wszystkich akcji społecznych. Obecna inicjatywa obu powyższych organizacji zasługuje tym bardziej na szczegółowe poparcie.

Ludzie, którzy w najcięższych okresach dla naszego Narodu narażali swe życie i zdrowie, powinni być otoczeni szczególną opieką przez całe społeczeństwo oraz przez władze państwowe i samorządowe.

Kierując się w tym względzie uchwałami Zgromadzenia Delegatów Izby z dnia 23 kwietnia 1967 r., Prezydium Wojewódzkiej Rady Adwokackiej w Białymstoku zaleca wszystkim zespołom adwokackim w województwie:

- 1) nawiązanie na swoim terenie ścisłej współpracy z jednostkami organizacyjnymi ZBoWiD-u oraz udzielanie im w razie potrzeby pomocy prawnej;
- 2) włączenie się do akcji społecznych i politycznych inicjowanych przez ZPP i ZBoWiD;
- 3) udzielanie bezpłatnych porad prawnych członkom ZBoWiD-u na podstawie skierowań właściwych jednostek organizacyjnych tej organizacji;
- 4) prowadzenie spraw członkom ZBoWiD-u na szczególnie dogodnych warunkach i stosowanie ulg w trybie § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 21.XII.1967 r. (Dz. U. Nr 48, poz. 241);
- 5) wstępowanie adwokatów mających uprawnienia w szeregach ZBoWiD-u, a w Białymstoku — do Koła Prawników przy Zarządzie Okręgu tejże organizacji.

B. Daniszewski

Izba kielecka

Na Zebraniu Delegatów Izby Kieleckiej w dniu 21 kwietnia br. została uchwalona następująca rezolucja:

Adwokaci zgromadzeni na Zebraniu Delegatów Izby Kieleckiej w dniu 21 kwietnia 1968 r. zdecydowanie potępiają inspiratorów i organizatorów zajęć marcowych, wymierzonych przeciwko władzy ludowej i polityce Państwa, którzy dla swoich, wrogich Polsce i socjalizmowi, celów wprowadzili w błąd i skłonili do nieodpowiedzialnych wystąpień część nie zorientowanej politycznie młodzieży studenckiej.

Zebrani kategorycznie protestują przeciwko godzącej w naszą Ojczyznę

kampanii perfidnych oszczerstw i kłamstw, prowadzonej przez ośrodki syjonizmu, zbratanego z neofaszyzmem.

Zebrani solidaryzują się w pełni ze stanowiskiem zajęтым przez I Sekretarza Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej tow. Gomułkę na spotkaniu z warszawskim aktywem partyjnym oraz z treścią wystąpienia sejmowego Premiera Józefa Cyrankiewicza, potępiającego wystąpienia części literatów polskich oraz ich obrońców — posłów z ugrupowania „Znak”.

Zebrani zobowiązują się codzienną swą pracą zawodową przyczyniać się do realizacji programu politycznego Partii i Rządu.

I z b a k r a k o w s k a

1. Na zebraniu POP PZPR przy Wojewódzkiej Izbie Adwokackiej w Krakowie, odbytym w dniu 25 marca 1968 r., została uchwalona rezolucja treści następującej:

I

My, adwokaci, członkowie Partii, zebrani w dniu 25 marca 1968 r. na zebraniu naszej organizacji partyjnej, uważamy za nasz partyjny obowiązek udzielić poparcia Komitetowi Centralnemu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w jego działalności, a przemówienie I sekretarza tow. Wiesława uznajemy za wytyczną w pracy politycznej zarówno w sferach adwokatury, jak i w społeczeństwie.

II

Z racji zawodu uważamy za nasz szczególny obowiązek podkreślić zawarte w przemówieniu tow. Wiesława aspekty takie, jak konieczność ścisłego przestrzegania zasad Konstytucji, prawa, ładu i spokoju. Teza tow. Wiesława, że winnych należy oceniać i karać, a niewinnych bronić, ma swoją głęboką treść i dowodnie świadczy o potrzebie pełnego przestrzegania zasad praworządności socjalistycznej.

III

Protestujemy przeciwko wykorzystywaniu młodzieży, jej szlachetnych uczuć oraz braku doświadczenia przez różnorodnych wicherzycieli, polityków i demagogów. Młodzież zaś wzywamy do rozwagi, do rzetelnej pracy i nauki, do aktywności politycznej, zgodnej z ideami marksizmu-leninizmu i odpowiadającej interesom naszego Narodu.

IV

Zapewniamy Kierownictwo naszej Partii, że swoją codzienną, sumienną i zaangażowaną politycznie pracą będziemy dążyć do zachowania i ugruntowania praworządności, do ochrony interesów tak społecznych, jak i jednostkowych, w imię których stanowią one nasze prawa.

2. Wizyta adwokatów węgierskich. W dniach od 11 do 13 grudnia 1967 r. bawiła w Krakowie w celach wycieczkowych grupa adwokatów węgierskich z Keszkekémét, licząca 16 osób. Przewodniczył jej dziekan Rady Adwokackiej w Keszkekémét adw. dr Kovács Zoltan, a w jej skład wchodził między innymi sekretarz Rady adw. dr Andrásy Jenő.

Koledzy węgierscy uprzedzili Radę Adwokacką w Krakowie pismem z dnia 4 grudnia 1967 r., że chcą złożyć wizytę Radzie Krakowskiej. W rezultacie doszło w dniu 11 grudnia ubiegłego roku do miłego spotkania w lokalu Izby Adwokackiej.

Dziekan dr Kovács przypomniał na wstępie tego spotkania, że w 1964 r. bawił w Krakowie i odbył rozmowę z ówczesnym dziekanem adw. drem Stefanem Kosińskim, w czasie której zapowiedział wizytę kolegów węgierskich dla nawiązania stałych kontaktów. Obecna wizyta jest realizacją tego zamierzenia. Dziekan dr Kovács mówił dalej o znaczeniu wymiany doświadczeń w zakresie organizacji adwokatury i warunków pracy oraz o trwałej przyjaźni między naszymi narodami.

W odpowiedzi dziekan Rady Adwokackiej w Krakowie adw. dr K. Buchała podkreślił, że Rada Krakowska, która ma żywe kontakty z innymi radami adwokackimi krajów socjalistycznych, cieszy się z wizyty kolegów węgierskich i spodziewa się, że to pierwsze spotkanie doprowadzi do zadziwzgnięcia stałych więzów między adwokaturą krakowską a kolegami węgierskimi.

Po wymianie toastów i upominków rozpoczęła się ogólna dyskusja o warunkach pracy adwokatów na Węgrzech i w Polsce. Omawiano potem wspomnienia z tragicznych lat okupacji, kiedy to pomoc przyjaciół węgierskich uratowała życie wielu Polakom.

Tradycyjnej przyjaźni polsko-węgierskiej poświęcił dłuższe przemówienie adw. Edward Kaleta, Skarbnik Rady Adwokackiej w Krakowie.

Sprawnym tłumaczem podczas tego ożywionego spotkania był adw. Jacek Kański, który okres okupacji spędził na Węgrzech.

Spotkanie, które upłynęło w niezwykle serdecznej atmosferze, zakończyło się zaproszeniem Rady Adwokackiej w Krakowie i adwokatów krakowskich do złożenia wizyty w Keszkekémét.

S. Synowiec

Izba łódzka

Zespół Adwokacki w Rawie Mazowieckiej uchwałą zebrania Zespołu z dnia 27 lutego 1968 r. postanowił przekazać kwotę zł 600 (Zespół liczy 6 członków) na Pomnik-Szpital Centrum Zdrowia Dziecka w Warszawie.

Wpłata na ten cel została dokonana w dniu 20 marca 1968 r.

Izba warszawska

1. Święto Kobiet w Radzie Adwokackiej w Warszawie. Staraniem Komisji Socjalno-Bytowej Rady Adwokackiej w Warszawie urządzono uroczystość dla uczczenia Międzynarodowego Dnia Święta Kobiet.

Do tradycji ubiegłorocznych należała akcja społeczna substytucji koleżanek. W dniu 7 marca urządzono zamknięte przedstawienie Kabaretu „Dudek”.

Następnego dnia, tj. 8 marca, w lokalu Klubu Rady Adwokackiej odbyło się

spotkanie członków Prezydium Warszawskiej Rady Adwokackiej z zaproszonymi aktywistkami Ligi Kobiet.

W czasie tradycyjnej lampki wina dziekan Rady Z. Skoczek złożył przybyłym koleżankom życzenia wszelkiej pomyślności.

2. Dnia 7 kwietnia br. odbyło się Zgromadzenie Delegatów Izby Adwokackiej w Warszawie z udziałem 156 delegatów.

W charakterze gości przybyli: Wiceminister Sprawiedliwości Kazimierz Zawadzki, Wiceprezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Zdzisław Krzemiński, przedstawiciel Wydziału Administracyjnego Komitetu Warszawskiego sędzia Jan Kurek, przedstawiciele Komitetu Warszawskiego SD Bolesław Ślęzak i Ruchałowski, Wiceprezes Sądu Wojewódzkiego dla m. st. Warszawy sędzia Józef Wieczorek, Wiceprezes Sądu Wojewódzkiego dla Województwa Warszawskiego sędzia Wiktor Kleniewski, Wiceprezes Okręgowego Sądu Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie sędzia Władysław Iwaszek, pracownik Wydziału do Spraw Adwokatury Min. Sprawiedliwości sędzia Józef Bober, dziekan Katowickiej Rady Adwokackiej adw. Henryk Holak oraz przedstawiciele stołecznej prasy.

Zgromadzeniu przewodniczył, taktownie i sprawnie, adw. Zygmunt Kropiwnicki.

Obszerne sprawozdanie z działalności Rady Adwokackiej złożył dziekan adw. Zygmunt Skoczek. W dyskusji zabierali głos adw.: Józef Boroda, Ludwik Cohn, Władysław Krąkowski, Zdzisław Krzemiński, Tadeusz Nowicki, Bronisław Olszewski, Mieczysław Skolimowski, Zygmunt Skoczek, Józef Stopnicki i Wiceminister Sprawiedliwości Kazimierz Zawadzki.

Dyskusja poruszała zagadnienia ogólnokrajowe dotyczące sytuacji politycznej, jak również kwestie uprawnień radców prawnych oraz ich przygotowania zawodowego, przy czym trzech spośród zabierających głos kolegów zgłosiło wniosek o taką nowelizację przepisów ustawy, które by stanowiły, że radca prawny wykonuje zawód adwokata. Poruszano ponadto kwestię wpisu na listę adwokatów, przy czym w tej kwestii zdania były podzielone. Warszawska Rada Adwokacka reprezentuje pogląd ograniczenia wpisu na listę adwokatów, natomiast jeden z dyskutantów przeciwstawiał się tej tendencji uważając, że adwokaci są przepracowani i stan taki można rozładować tylko przez zwiększenie liczby adwokatów. Sporo uwagi poświęcono także zagadnieniom socjalnym i bytowym adwokatury warszawskiej. Podnoszono niepokojący objaw zwiększania się „urzędówek”, tolerancję sądów przy wyznaczaniu obron z urzędu, pochopne umarzanie spraw prywatnoskargowych z jednoczesnym wyznaczaniem wysokich zaliczek. Wreszcie wskazywano na archaiczny styl pracy sekretariatów sądowych i adwokackich oraz na brak ułatwień w pracy adwokata.

Delegaci uchwalili, żeby Rada Adwokacka wystąpiła do odpowiednich władz o nowelizację ustawy o ustroju adwokatury w tym sensie, że radca prawny wykonuje zawód adwokata. W związku ze wzrastającą rolą obsługi prawnej jednostek gospodarki uspołecznionej zobowiązano Radę Adwokacką do powierzenia jednemu z wicedziekanów opieki nad sprawami radców prawnych, do omawiania tych spraw na posiedzeniach Rady co najmniej raz na kwartał oraz do zwoływania zebrań radców prawnych po każdym corocznym Zgromadzeniu Delegatów w celu złożenia sprawozdania z walnego zgromadzenia.

Na wniosek Koła Rencistów zebrani zobowiązali Radę Adwokacką do podjęcia dalszych starań u właściwych władz w celu uzyskania podwyższenia rent adwo-

kackich i zarobku minimum adwokata-rencisty w zespole. Zobowiązano również Radę Adwokacką do poczynienia starań o dopuszczenie obron i zastępstwa adwokackiego w komisjach rozjemczych, dyscyplinarnych — oraz w szerszym zakresie — przed kolegiami karno-administracyjnymi.

W związku z ostatnimi wypadkami marcowymi zebrani uchwalili dwie rezolucje:

I

Po zapoznaniu się z całokształtem wydarzeń marcowych w naszym kraju zebrani uchwalają, co następuje:

1. Popieramy stanowisko Komitetu Centralnego PZPR wyrażone w przemówieniu Pierwszego Sekretarza Władysława Gomułki na spotkaniu z aktywem warszawskim. Dokonana ocena wydarzeń i analiza przyczyn znalazła pełną aprobatę całego patriotycznego społeczeństwa, które daje temu wyraz w podejmowanych uchwałach i rezolucjach oraz w konkretnym działaniu na co dzień.
2. Stanowczo przeciwstawiamy się wykorzystaniu części niedoświadczonej politycznie, a w masie swej patriotycznej i oddanej Polsce Ludowej młodzieży akademickiej do celów, które godzą w podstawowe interesy państwa socjalistycznego i narodu.

Polska racja stanu wymaga pogłębienia współpracy i sojuszu ze Związkiem Radzieckim oraz z pozostałymi krajami socjalistycznymi.

Dalszy rozwój Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest ściśle związany z socjalizmem i pokojem.

Wydarzenia marcowe godziły w te podstawowe zasady i dlatego spotkały się z żywiołowym potępieniem całego społeczeństwa, czemu przede wszystkim dała wyraz klasa robotnicza.

3. Wypadki marcowe ujawniły źródła wrogiej inspiracji ideologicznej i dywersji politycznej w postaci rodzimej reakcji, międzynarodowego i wewnętrznego syjonizmu oraz odradzającego się neofaszyzmu w NRF.

Protestujemy przeciwko wszelkim próbom sprowadzania walki naszej Partii i całego społeczeństwa z przejawami nacjonalizmu i szowinizmu na grunt antysemityzmu, który zawsze był i jest obcy Partii i narodowi polskiemu. Wielkie ofiary narodu polskiego poniesione w walce z faszyzmem hitlerowskim dobitnie świadczą o bezpodstawności wrogiej propagandy międzynarodowego syjonizmu.

Adwokatura warszawska ma szczególnie tytuł do złożenia swego zdecydowanego protestu, gdyż znaczna liczba adwokatów zginęła w obronie swych kolegów pochodzenia żydowskiego.

4. Należy stwierdzić, że adwokatura warszawska nie dała się wciągnąć w orbitę wrogiej inspiracji pomimo usiłowań zagranicznych ośrodków radiowej dywersji i plotki.

II

Komitet Frontu Jedności Narodu przy Warszawskiej Radzie Adwokackiej zaleca Radzie Adwokackiej w Warszawie, co następuje:

Bezwzględnie zgromadzić i opublikować materiały, dotyczące pomocy niesionej w okresie okupacji adwokatom pochodzenia żydowskiego, przez organa adwokatury i poszczególnych adwokatów, ze szczególnym uwzględnieniem poniesionych w związku z tym ofiar.

Wobec rozpętania przeciwko naszemu narodowi przez wrogie Polsce ośrodki nagonki syjonistycznej i imputowania Polakom tendencji antysemickich, uważamy za konieczne opublikować i udokumentować, że w okresie szalejącego terroru hitlerowskiego adwokatura warszawska z narażeniem życia przeciwstawiała się zarządzeniom eksterminacyjnym okupanta i niosąc pomoc kolegom pochodzenia żydowskiego i ich rodzinom, poddana była krwawym represjom.

Izba wrocławska

W dniu 21 kwietnia 1968 roku odbyło się we Wrocławiu zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej.

Zgromadzeniu przewodniczył adw. Tadeusz Dziedzicki.

W zgromadzeniu wzięli udział: Sekretarz NRA adw. Zdzisław Czeszejko, przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości mgr Józef Bober. Zastępca Kierownika Wydziału Administracyjnego KW PZPR mgr Kazimierz Jaśnikowski, Wiceprezes Sądu Wojewódzkiego mgr Józef Cagara.

Po złożeniu sprawozdania Rady Adwokackiej przez dziekana J. Chmielnikowskiego, po zreferowaniu preliminarza budżetowego przez skarbnika adw. Zbigniewa Piekarskiego oraz po złożeniu sprawozdania Komisji Dyscyplinarnej przez jej prezesa adw. Jerzego Kasprzyckiego i sprawozdania Komisji Rewizyjnej przez jej przewodniczącego adw. dra Władysława Kawkę, rozpoczęła się dyskusja.

W dyskusji zabrał najpierw głos adw. Jerzy Sobczak, I Sekretarz POP PZPR, który w przemówieniu swoim omówił sytuację polityczną w naszym kraju, a następnie w imieniu Rady i egzekutywy zgłosił projekt rezolucji. Następnie zabrali głos w dyskusji adw.: Stanisław Petruszewicz, Zdzisław Kapko, Edward Olszewski i Jan Dąbek, którzy poruszyli zarówno problematykę polityczną, jak i problematykę wykonywania zawodu.

Delegaci wysłuchali przemówień adw. Zdzisława Czeszejki oraz naczelnika Bobera, którzy w swoich wystąpieniach omówili zagadnienia związane z pogłębieniem reformy adwokatury.

Po dyskusji przewodniczący Komisji Wnioskowej adw. Kazimierz Grzegorzczak przedstawił projekt uchwały w sprawie zatwierdzenia budżetu na rok 1968 i udzielenia Radzie Adwokackiej absolutorium za rok 1967, projekt wytycznych dla działalności Rady Adwokackiej na rok 1968 oraz projekt rezolucji w sprawie wydarzeń politycznych w kraju.

Zgromadzenie uchwaliło wnioski i dezyderaty przedstawione przez Komisję Wnioskową oraz jednogłośnie uchwaliło rezolucję w następującym brzmieniu:

Ocena wydarzeń marcowych i kwietniowych oraz wynikłej sytuacji politycznej, przeprowadzona przez I Sekretarza Partii tow. Władysława Gomułkę i Premiera Rządu tow. Józefa Cyrankiewicza,

- odsłoniła źródła politycznej reakcji i osoby zmierzające do odwrócenia biegu historii Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- wykazała próby wichrzycieli, będących na usługach wrogich Polsce ośrodków, którzy usiłowali wykorzystać żywiolowość i brak wyrobienia politycznego części młodzieży akademickiej do realizacji swoich własnych interesów — interesów sprzecznych z wolą Narodu i Partii,
- wykazała, że jednostki te pozostają na usługach wrogich nam ośrodków reakcji, syjonizmu wewnętrznego i międzynarodowego oraz neofaszyzmu w NRF.

Ocena ta znalazła pełne zrozumienie w całym społeczeństwie z klasą robotniczą na czele, której doświadczenie polityczne jeszcze raz znalazło potwierdzenie, czemu daje ona wyraz w uchwałach potępiających poczynania określanych jednostek i domagających się zarazem wyciągnięcia konsekwencji w stosunku do winnych działalności sprzecznej z interesem naszego Państwa.

Adwokatura dolnośląska w pełni przyłącza się do tych uchwał oraz kategorycznie protestuje przeciwko imputowaniu nam antysemityzmu, gdyż fakty świadczą o tym, że Naród Polski zachował godną postawę, a ci, którzy głoszą te oszczerce twierdzenia, życie swoje zawdzięczają bohaterstwu społeczeństwa polskiego i jego zdecydowanej woli walki z okupantem hitlerowskim.

My, delegaci Wojewódzkiej Izby Adwokackiej we Wrocławiu, solidaryzujemy się ze stanowiskiem wyrażonym w przemówieniach tow. Władysława Gomułki i tow. Józefa Cyrankiewicza i oświadczamy, że naszą postawą, pracą zawodową i społeczną będziemy realizować zadania postawione przez Partię i Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

SPROSTOWANIE

Wydawnictwo Prawnicze podaje do wiadomości Czytelnikom zbioru przepisów pt. „Kodeks postępowania karnego”, że w wydaniu XII tego zbioru na str. 153 w wierszu 2 od góry, a w wydaniu XIII (według stanu prawnego na dzień 15.II.1968 r.) na str. 152 w wierszu 10 od dołu omyłowo wydrukowano: „b) w art. 60, 257” zamiast „b) w art. 160, 257”.